

САДРЖАЈ

УВОД.....	1
ОРГАНИЗАЦИЈА ТРГОВАЦА И ЗАНАТЛИЈА У СРБИЈИ – ПОЈАВА ИНДУСТРИЈЕ 1817 - 1857. ГОДИНЕ.....	2
Предустаничка Србија.....	2
Устанчка Србија.....	3
Организација трговаца и занатлија 1817-1847.....	3
Међународно окружење.....	4
Оснивање и рад еснафа.....	5
ЕСНАФИ.....	6
Уредба о еснафима.....	6
Појава индустрије.....	10
ЗАКЉУЧАК.....	11
ЛИТЕРАТУРА.....	1

2

УВОД

Појавом првих занатлија, још у средњем веку, јавља се потреба заштите њихових права и њиховог рада однеструћних радника, као и потребе заштите од иностране конкуренције. У том цињу оснивају се еснафи, као економске идруштвене организације у србији.

Еснаф је скупина, удружење људи који раде исти посао, занат, па се удружују ради остваривања својих права и виших цињева. Поред општег старања о животу и проблемима својих чланова, ове организације су надзирале и њиховпрофесионални рад и браниле интересе целог позива. У Србији се први еснафи оснивају у 19. веку.

ОРГАНИЗАЦИЈА ТРГОВАЦА И ЗАНАТЛИЈА У СРБИЈИ – ПОЈАВА ИНДУСТРИЈЕ 1817 – 1857.

ГОДИНА

ПРЕДУСТАНИЧКА СРБИЈА

Трговина и занатство били су знатно развијени у градовима средњовековне Србије у XIII, XIV и XV веку. Ширење српске државе под Немањићима имало је свој економски ослонац у привреди, а то значи да је ниво привредног развоја омогућавао вођење ратова са суседима и очување независности српске државе. У средњовековној Србији није било еснафских уредби као у осталим европским државама тога времена. У Скопљу и Призрену, поједини занати имали су свог старешину. Претпоставља се да су били организоване по угледу на еснафе у Византији. Међу трговцима и занатлијама било је доста странаца, Грка, Цинцара, Саса, Дубровчана. Српски владари давали су одређене повластице Дубровчанима и Сасима.

Занатство је било организовано и по селима, трговина се одвијала на трговима. Ако би трговац био нападнуи опљачкан штету би плаћали мештани, а ако они нису могли, то би плаћали локални властелин или сам владалац. Душанов законик је уређивао питање трговине и трговаца.

Нако сеобе под патријархом Арсенијем III Чарнојевићем, 1690. године, Срби у Угарској оснивају еснафске организације.

Срби у Београдском пашалуку претезно су живели у селима. Били су организовани у задруге које су чинили припадници једне породице или фамилије. Бавили су се земљорадњом и сточарством. Задруга је била основна економска јединица. Размена између села и градова није била много развијена.

Срби који су живели у градовима бавили су се трговином и занатством и били су укључени у Турске еснафе. У Србији се ствара аутономија позната као " кнежевска самоуправа ". Србима је гарантована безбедност и сами су могли да бирају сеоске старешине. Утврђени су износи пореза

који су сами наплаћивали и предавали Турцима. Могли су да се баве трговином и дата су им друга права. Ове околности повољно утичу на привредни развој а посебно трговину. Ствара се слој богатих људи који су се обогатили извозом стоке и свиња у Аустрију. У кратком перијоду постигнут је велики економски напредак, али то неће дуго трајати. Повратком јањичара у Београд 1801. године настају тешка времена за Србе у Београдском пашалуку.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com